

Ngay khi ta thường ví sánh cuộc đời là một chuyến đi, một cuộc hành trình. Nếu cuộc đời là một chuyến đi hay một cuộc hành trình thì quý vị có biết là mình đang đi đâu và đã đến chỗ nào rồi không? Nhìn trong khía cạnh thời gian thì những người trung niên đã đi đến cửa hàng đồ đạc, những người lớn tuổi hơn đã đi gần đến cửa hàng đồ đạc và những người trẻ mới bắt đầu bước vào cửa hàng đồ đạc. Nhưng dù là trong cửa hàng đồ đạc nào, số đến lúc chúng ta đến cửa hàng đồ đạc. Trong các tôn giáo, những người ta thường có các cuộc hành hương như khuyến khích hay bắt buộc tín đồ tham dự vào những chuyến đi thăm các thánh địa. Thật ra, như chúng ta đã biết, nếu chỉ đi hành hương như vậy mà đến cuối đời thì cuối đời hay gì thì thoát như vậy chỉ dành cho một số người thôi vì đâu phải ai cũng có thể thoát khỏi những chuyến hành hương. Nhưng dù là theo tôn giáo nào hay không có niềm tin nào thì cuộc đời vẫn là một chuyến hành hương, một hành trình đi vào cõi vĩnh hằng.

Thánh Kinh thường dùng hành trình của con dân Chúa từ Ai-cập đi vào Đất Hứa để so sánh với hành trình đức tin của con người. Con dân Chúa ngày xưa bỏ làm nô lệ tại Ai-cập và đến đến cuối đời thì thoát khỏi nhà nào thì con người chúng ta cũng đến đến cuối đời thì thoát khỏi vòng cùm của tội lỗi như vậy. Thiên Chúa đã giúp thoát con dân của Ngài khỏi xích xiềng nô lệ tại Ai-cập bằng cách ra lệnh cho họ giết một con chiên con, lấy huyết của con chiên đó bôi lên cửa và khi thiên sứ của Chúa thấy dấu hiệu này sẽ đi qua, không làm hại người trong nhà có dấu huyết đó. Khi Chúa Giê-xu giáng trần làm người, Chúa đến cuối đời là Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng chết tại nơi của thế gian. Ngày xưa, con dân Chúa đến cuối đời thì phóng khỏi Ai-cập như huyết của con chiên bôi lên cửa nào thì ngày nay nhân loại cũng như cái chết của Chúa Giê-xu mà đến cuối đời thì thoát như vậy.

Khi rời khỏi Ai-cập, con dân Chúa lang thang 40 năm trong sa mạc, đến đến cuối đời thì cũng thường thấy những quảng đồ đến cuối đời của người theo Chúa với nhiều thử thách, cám dỗ mà phần lớn của chúng ta sẽ vượt qua như phần của chúng ta. Cuối cùng, con dân Chúa đã đến bờ Đất Hứa và khi vào vùng Đất Hứa họ phải đi đến với kẻ thù muôn mặt cũng như ngày nay chúng ta phải đi đến với những kẻ thù muôn mặt của đời sống. Dù không hiểu hết những điều này, vẫn để căn bản là chúng ta đang ở trong một cuộc hành trình và phải đi đến với những thách thức trong hành trình đó. Trong hành trình này chúng ta cần có hành trang và người bạn đồng hành để tiến bước.

Môn sinh của chúng tôi thấy đầy vẻ nghi ngờ và bình thường ngày xưa trước khi chúng tôi đến đến cuối đời ông thầy trao cho một tờ giấy cầm nang để biết xem số lúc nguy nan. Trên đồ đến cuối đời chúng ta cũng cần đến một tờ giấy cầm nang thường thấy. Cầm nang của chúng ta là Lời của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã mở mắt cho nhân loại, ban cho con người Thánh Kinh là Lời của Ngài. Thánh Kinh là quyển sách ghi lại lịch sử của con dân Chúa và những lời dạy của Ngài cho họ. Thánh Kinh cũng ghi lại câu chuyện về cuộc đời của Chúa Giê-xu và những lời dạy của Ngài cùng

với lịch sử của những người theo Chúa trong thế kỷ thế kỷ. Thánh Kinh cho thấy là một quy định sách lịch sử những là lịch sử để dạy con người biết tránh những lỗi lầm của người xưa và học những gì tốt của họ. Thánh Kinh cũng bao gồm những nguyên tắc sống để hướng dẫn chúng ta về cách sống đời. Trên hết Thánh Kinh cho chúng ta biết con đường cứu rỗi để cứu chúng ta thoát khỏi gông cùm của tội lỗi. Điều đáng biết của Thánh Kinh mà người nào đã kinh nghiệm cũng đều phải đồng ý đó là tính cách sống của Lời Chúa. Lời Chúa được mô tả là "lời sống và linh nghiệm, sức mạnh gồm hai mặt, thấm vào đến nơi chia hồn linh thể thể, xem xét thể thể và ý định trong lòng." Lời Chúa là bánh sống sống như Lời Chúa dạy, "Người ta sống nhờ phải chết như bánh mà thôi nhưng như mặt trời phản ra thể mặt trời Chúa Trời."

Chúng tôi nói những điều này để cho quý vị thấy rằng hành trang chúng ta cần có cho cuộc hành trình qua cõi đời này là Lời của Chúa. Đó là sống của mặt trời người trên đời này thế để chúng ta nhìn những của một triết thuyết, một thể thể nào đó. Người ta thậm chí cần thể thể của một lãnh thể, một triết gia, một vị giáo chủ và quy tắc tâm sống với thể thể đó. Thánh Kinh là thể thể và là lời phán của Đức Chúa Trời. Thậm chí cần thể thể của Chúa, để cho Lời Chúa hướng dẫn mặt suy nghĩ và hành động của chúng ta, chúng ta sẽ biết sống và sống đúng.

Cùng với hành trang, trên đường đời chúng ta cũng cần có người bạn đồng hành, người bạn mà ta có thể chia ngọt xẻ bùi, thông cảm với chúng ta và giúp chúng ta tiếp tục tiến bước. Dĩ nhiên chúng ta có người vợ, người chồng, người anh em, người bạn làm người bạn đồng hành, những trên hết chúng ta cần một người bạn thật, người bạn chúng ta có thể chia ngọt xẻ bùi, thông cảm với chúng ta, nhưng đồng thời cũng là người có thể nâng đỡ ta, hướng dẫn ta, nắm tay ta dẫn đi trên đường đời đầy gian nan. Chúa Giê-xu cho biết Ngài chính là người bạn đó. Chúa phán, "Ta đã gọi các con là bạn hữu Ta." Chúa là người bạn thật đã hy sinh cho chúng ta thể thể chúng ta nhưng cũng là người bạn đồng hành đi với chúng ta trên suốt thể thể đời.

Dù chúng ta là ai, dù có niềm tin nào cuộc đời vẫn là một cuộc hành trình. Hành trình đó sẽ đưa ta đến đâu tùy nơi quy tắc định và lựa chọn của chúng ta. Chúng tôi kính mời quý vị đi con đường của Chúa, con đường có Chúa làm người bạn đồng hành và có Lời Chúa làm hành trang. Quý vị có bao giờ thể thể bao giờ chưa? Khi thể thể chúng ta làm gì? Chúng ta thể thể ráng đi thêm hay thể thể tìm thể thể mà kết quả là càng thêm thể thể. Chúng ta cần đồng chân và cầu xin Thiên Chúa hướng dẫn chúng ta, Ngài chính là con đường, chân lý và sự sống. Chúa đã mời con đường cho chúng ta đi và sẽ cùng đi với chúng ta trên con đường đó. Mặt Trời cùng bước với Chúa trên đường đời đầy thử thách để không phải ân hận về cuộc đời.

Mục sư Nguyễn Văn Thanh
Chủ tịch Trình Phát Thanh Tin Lành